

[Gert Petersen.]

så det var der ikke noget nyt i. Det er jeg i og for sig enig i. Jeg mener blot — jeg vil gerne have det afklaret — at der er en forskel mellem det, at man siger, man i de efterfølgende finansår vil nedbringe de statslige udgifter igennem en sådan offentlig udgiftsreform, og dette, at man vil foretage langsigtede besparelser, som ikke kan have de hurtige effekter, disse hug har, som man foretager med den nuværende spareplan, som man foretog i marts sidste år, og som man — det er sådan, jeg læser det — også agter at foretage, når vi kommer længere hen, skal vi sige til den kommende vinter. For hvis det drejer sig om langsigtede besparelser, så ved hr. Per Hækkerup udmærket, at så er socialistisk folkeparti også interesseret, først og fremmest besparelser inden for administrationen, sådan at dobbelt administration, overflødig administration, overflødig kontrol, tredobbelt kontrol osv. undgås, hvorved også en masse papirark kan kastes bort. I den henseende er SF hjemme, vi er til at finde, og vi er med til at forhandle om sådanne langsigtede besparelser med henblik på en slankning og en forbedring og en effektivisering af administrationen.

Vi er også interesseret i, hvad der måtte komme ud af det embedsmandsudvalg, som arbejder på at undersøge forholdet mellem skatterne, den progressive beskatning, de forskellige afgifter og de sociale ydelser. Det er meget tænkeligt, der ud af det kan komme modeller, som vi kan arbejde med.

Hvad vi siger nej til, men hvad jeg ikke desto mindre læser ud af denne betænkning, hvad vi siger kategorisk nej til, både hvis det kommer fra de nuværende forligspartiets side, og hvis det kommer fra hr. Glistrups side, det er disse hug, hvor man fjerner væsentlige ydelser på det sociale område, på det undervisningsmæssige område og på andre områder, hvor befolkningen har vænnet sig til dem, hvor den almindelige, jævne befolkning har vænnet sig til at regne med ydelserne. Det er her, vi siger nej, det er her, vi ikke vil være med. Skattelettelser, som er baseret på en sådan bortskæring af store sociale ydelser, af store undervisningsmæssige ydelser, sådanne skattelettelser giver vi ikke meget for. Dem er vi ikke spor

interesseret i. Vi er interesseret i skattelettelser, som er baseret på en retfærdigere byrdefordeling af indkomster og formuer her i landet.

Det fører mig så frem til en bemærkning om, at man kunne jo læse vismændenes seneste redegørelse en gang til og være opmærksom på, hvordan de går ind i hele inflationsproblematikken, og hvordan de peger på, at noget af det, som virkelig presser sig på herhjemme, det er en formuepolitik, en politik, hvor man interesserer sig for formueafkast under den ene eller den anden form, hvor man interesserer sig for belåning af formuer, hvor man interesserer sig for gældsstiftelsen og den belønning af gældsstiftelsen, som finder sted i dag.

Det er her, en reform skal sætte ind, og det er her, en reform kan sætte ind også med hurtige virkninger, for i det øjeblik man virkelig begynder at reformere og sanere på dette område, så vil det brede sig som ringe i vandet, så vil det få virkninger langt ud over den begyndelse, man har gjort. Virkningerne vil vise sig ganske hurtigt.

Til slut en enkelt bemærkning endnu til hr. Brusvang. Det er rigtigt, at jeg har undret mig lidt over, at man fra centrumdemokraternes side nu har sådan en tillid til socialdemokratiet. Nu siger hr. Brusvang, at det, som centrumdemokraterne brød med, var socialdemokratiets samarbejde med SF, og efter at det samarbejde nu er sprængt, så har vi, det vil sige centrumdemokraterne, fuld tillid til socialdemokratiet. Man er lige ved at sige: herregud, skal der ikke mere til? Centrumdemokraterne ved jo intet som helst om, hvor tingene bevæger sig hen. Jeg vil dog godt sige helt klart og kategorisk, at jeg troede, hr. Erhard Jakobsens brud med socialdemokratiet skyldtes et forslag om forhøjelse af lejeværdien. Må jeg tilføje, at forhøjelsen af lejeværdien var ikke SF's bidrag til det forlig, som blev sluttet dengang. Vores bidrag til det forlig var en aftrapning af retten til at fradrage renter af gæld i fast ejendom såvel som en aftrapning af beskatning af overskuddet. Men hr. Erhard Jakobsen har ikke altid efter min opfattelse handlet helt rationelt, og det ser altså ud til, at arven tages over af hans parti.